

သကျဝံသ

စိတ်တွင်ဓွဲမှတ်အခြံပတ်ရမည့်
ဓမ္မရသစာစုများ

သတ္တဝါသင်္ဘောကြီး

သတ္တဝါသ ဘုံကိုးဝ

အချိန်ကား မွန်းလွဲပိုင်း နှစ်နာရီခန့်ရှိပြီဖြစ်သည်။ စာရေးသူလည်း မိမိအခန်းထဲတွင် စာရေးနေခိုက်ဖြစ်သည်။ သည် စဉ်မှာ ပင် သီတင်းသုံးဖော်တစ်ကျောင်းတည်းနေ မိတ်ဆွေတစ်ပါးက အခန်းအပြင်ဘက်မှ လှမ်းပြောလာသည်။

"ဦးပဉ္စင်း . . . အပြင်မှာ ဧည့်သည် တွေရောက်နေတယ်"

စာရေးသူလည်း ဧည့်သည့်တွေရောက်နေသည် ဟု ဆိုသည့်အတွက် ရေးလက်စစကို ဖြတ်ထားပြီး အပြင်ဘက်ကို ထွက် လာလေသည်။ ဧည့်သည် ဟု ဆိုသော်လည်း အမှန်တကယ်ရောက် နေသည် က စာရေးသူ၏ ရဟန်းအမကြီး မြေးမများ သာဖြစ်သည်။ အသက်အရွယ်များက နှစ်ဆယ် ပင်မပြည့်ကြသေးပေ။ ရဟန်းအမကြီး၏ မြေဒဟု သာပြောရသော်လည်း ရောက်လာကြသည် သုံးယောက်တွင် စာရေးသိသည် က တစ်ယောက်တည်းသာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တစ်လံကျော်ကျော်လောက်တွင် ထိုင်လိုက်ပြီးစာရေးသူက မေးကြည့်လိုက်သည်။

"သန္တာပါလား၊ ဘာကိစ္စရှိလို့ လဲ"

"သမီးတို့ ဘုန်းဘုန်းကို မေးစရာရှိလို့ ပါဘုရား"

"ဪ . . . မေးစရာရှိလို့ ကိုး။ မေးချင်တာကို အသာထားဦး။ သန္တာတို့ ကို ဦးပဉ္စင်းပြောစရာ ရှိတာ အရင်ပြောရဦးမယ်"

"ဟုတ်"

"အေး . . . ပြောစရာရှိတယ်ဆိုတာ အခုပြောဆိုနေတဲ့ အသုံးအနှုန်းတွေပဲ"

သုံးယောက်စလုံးစာရေးသူကို စူးစမ်းသောအကြည့်များ ဖြင့် ပြန်လည်ကြည့်နေကြသည်။ သန္တာပြောပြသည့်အတွက် ကျန်နှစ်ယောက်ကလည်း ရဟန်းအမကြီး၏ မြေးမများ ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်နေရာတွင် နေထိုင်ကြသည့်အတွက် စာရေးသူက မသိခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့အပြင်ညီအစ်မ သုံးယောက်စလုံးက ပထမနှစ်ဖြေထားကြသည့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူများ လည်း ဖြစ်ကြသည်။

"ပထမဆုံးပြောချင်တာက ရဟန်းသံဃာတော်တွေနဲ့ ဆက်ဆံတဲ့ အခါ လူလူချင်းပြောဆိုတဲ့ အပြောအဆိုတွေနဲ့ မပြောရဘူး။ "သမီး" ဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်းကို ရဟန်းသံဃာတွေနဲ့ ပြောဆို လျှောက်ကြားတဲ့ အခါမှာ မသုံးရဘူး။ "တပည့်တော်မ . . . တပည့်တော်မတို့ " ၊ ယောက်ျားလေးတွေ ဆိုရင် "တပည့်တော် . . . တပည့်တော်" တို့လို့ လျှောက်ထားပြောဆိုရမယ်ကွဲ့။ ပြီးတော့ "ဟုတ်" ဆိုတဲ့ အစား "တင်ပါ့ဘုရား၊ မှန်လှပါဘုရား" အဲဒီလို လျှောက်ထားပြောဆိုရမယ်။ အားလုံးအခုပြော တာ သဘောပေါက်ကြရဲ့ လား"

"မှန်လှပါ . . . သဘောပေါက်ပါတယ်ဘုရား"

"နောက်တစ်ချက်က သန္တာတို့ ညီအစ်တစ်မတွေ ခုနကရောက်ရောက်ချင်း ဘုရားနဲ့ ဦးပဉ္စင်းကို ရှိမခိုးကြဘူးလား"

"ရှိခိုးကြပါတယ်ဘုရား"

"အေး . . . ရှိခိုးကြပေမဲ့ရှိခိုးပုံက နည်းစနစ်မမှန်ဘူး။ မှားနေတယ်။ သန္တာတို့ အခုရှိခိုးတာက ပေါက်ဆိန်ပေါက်သလိုမျိုး ရှိခိုးနေကြတာပဲဖြစ်တယ်။ ရှိခိုးတဲ့ နေရာမှာ နည်းစနစ်ရှိတယ်"

"တင်ပါ့ဘုရား... တပည့်တော်မတို့ ကို သင်ပေးပါဦးဘုရား"

"ရှိခိုးတဲ့ အခါမှာ "ခြေလက်နဖူးတံတောင်ခူး၊ ငါးဦးညီညွတ်စွာ" ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း မိန်းကလေးဆိုရင် ပုဆစ်တုပ်ကျူကျူထိုင်၊ ယောက်ျားလေးဆိုရင်ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီးတော့ တံတောင်နှစ်ဖက်ကခူးမှာ ထိထားရမယ်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ကြာဖူးကြာငုံသဖွယ် ပူးကပ်ထားပြီးတော့ မြေမှာ ဖြစ်စေ၊ ကြမ်းပြင်မှာ ဖြစ်စေ၊ ထိခြင်းငါးပါးနှင့်အညီရှိခိုးကြရမယ်"

ဤသို့ရှင်းပြပြီးနောက် စာရေးသူက သူတို့ ကိုလက်နေတွေ့သိရှိနိုင်ရန် ဘုရားခန်းဘက်သို့ လှည့်၍ ရှိခိုးပြလိုက်သည်။

"ဦးပဉ္စင်းရှင်းပြတာနဲ့ အခုလက်တွေ့ရှိခိုးပြတာ တွေ့ကြတယ်မဟုတ်လား"

"တွေ့ပါပြီဘုရား။ တပည့်တော်မတို့ ရှိခိုးတတ်ပါပြီဘုရား"

"ပြီးတော့...ရဟန်းသံဃာတော်တွေရဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ရင် အရိပ်ကိုမနင်းမိအောင် ဘေးမှာ ရပ်နေရမယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင်လက်အုပ်ချီခါးကိုညွှတ်ပြီး အရိုအသေပေးရမယ်။ အဲဒီမှာ ဦးထုပ်တွေ ဖိနပ်တွေချွတ်ပြီးတော့ အရိုအသေပြုရမယ်ကွဲ့"

"တင်ပါ့ဘုရား"

"ကိုင်း...အခုလာတဲ့ ကိစ္စကို ပြောစမ်းပါဦး"

"တပည့်တော်မတို့ ညီအစ်မတစ်တွေမှာ ဘာသာရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မသိတာမေးမြန်း လျှောက်ထားချင်လို့ ပါဘုရား"

"မေးချင်လို့ ပါ" ဟူသည့်အစား "လျှောက်ထားချင်လို့ ပါ" ဟူ၍ အ

သုံးအနှုန်းပြောင်းလဲသွား သည် ကို စာရေးသူ သတိထားမိလိုက်သည်။ ။

"ဘာကိုမေးမြန်းလျှောက်ထားချင်သလဲ"

ဤတွင် ညီအစ်မသုံးယောက်ကိုယ်စား သန္တာကပင် လျှောက်ထား လာသည်။ ။

"ဒီလိုပါဘုရား...တပည့်တော် "ဤသို့ပြုရမိတ်ပုညကို" အစချီတဲ့ " အမျှဝေလင်္ကာထဲမှာ ပါတဲ့ သတ္တဝါသ၊ ဘုံကိုး ဝနှင့် ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ တည် ရှိခုနစ်ပါး" ဆိုတာကို မသိလို့ လျှောက်ထားချင်လို့ ပါ ဘုရား"

"သန္တာတို့ ခေတ်ကာလကလေးတွေမပြောနဲ့ အချို့အချို့လူကြီးတွေ တောင်မှ ဒီဟာကို မသိကြဘူး။ အခုသန္တာတို့ ညီအစ်မတစ်တွေကသိချင် တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုကြောင့် သိချင်ကြတာလဲ ကွဲ့"

"တပည့်တော်မတို့ အနေနဲ့ ငယ်ငယ်တည်းက ရထားလို့ သာ ဘုရား ရှိခိုးပြီးတိုင်း အမျှဝေနေ ရပေမဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုမသိတော့ စိတ်ထဲမှာ မ လေးနက်ဘဲ ပေါ့တော့တော့ကြီးဖြစ်နေတယ်။ အဓိက ကတော့ ကိုယ်အ မျှဝေနေတဲ့ လင်္ကာရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရရင် ရှိခိုးအမျှဝေရတာ ပိုပြီးအကျိုး ရှိမယ်၊ တန်ဖိုးရှိမယ်၊ ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အခုလို လာရောက်ပြီး လျှောက်ထားရတာပါဘုရား"

"သန္တာတို့ ညီအစ်မသုံးယောက်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က သိပ်ပြီးကောင်း တယ်။ ဒါကြောင့် အခု ပြောပြမှာ ကို သေသေချာချာ လိုက်မှတ်ထားပေ တော့"

စာရေးသူ၏ စကားအဆုံးတွင် ညီအစ်မသုံးယောက်စလုံးမှတ်စုစာအု ပ်နှင့် ဘောလ်ပင်တို့ ကို အသင့်ကိုင်ထားလိုက်ကြသည်။ ။

ပထမဆုံး ဝိညာဏဋ္ဌိတိဆိုတာက အသက်ဝိညာဉ်တည်ရာလို့ အဓိ

ဟွယ်ရတယ်။ ဘာတွေလည်း ဆိုတော့...

၁။နာနတ္တကာ နာနတ္တသညီ = ပဋိသန္ဓေစိတ်အမျိုးမျိုး၊ ရုပ်အဆင်း အမျိုးမျိုးရှိကြသည့် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်နှင့် လူ့ဘုံ သုဂတိ (၇) ဘုံ။

၂။နာနတ္တကာဧကတ္တသညီ = ရုပ်ရည်အဆင်းအမျိုးမျိုးရှိကြသော်လည်း ပဋိသန္ဓေစိတ် တစ်ခုတည်းဖြစ်ကြတဲ့ ပထမဈာန်ဗြဟ္မာဘုံ (၃) ဘုံနှင့် အပါယ် (၄) ဘုံသားများ ။

၃။ဧကတ္တကာ နာနတ္တသညီ - တူညီသော ကိုယ်ရုပ်ရည်အဆင်းရှိကြ၍ ပဋိသန္ဓေစိတ် ကွဲပြားကြသည့် ဒုတိယဈာန်သုံးဘုံဗြဟ္မာကြီးများ ။

၄။ဧကတ္တကာ ဧကတ္တသညီ = တူညီသော ကိုယ်ကာယရှိကြ၍ ပဋိသန္ဓေစိတ်ပါတူညီ ကြသည့် ပရိတ္တသုဘာ.အပ္ပမာဏသဘာ.သုဘိကာဏှာ ဗြဟ္မာများ ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ငါးဘုံရှိ ဗြဟ္မာကြီးများ ။

၅။အာကာသာနဉ္စာယတန ဘုံဗြဟ္မာများ ။

၆။ဝိညာဏဉ္စာယတန ဘုံဗြဟ္မာများ နဲ့

၇။အာကိဉ္စာညာယတန ဘုံဗြဟ္မာတွေပဲဖြစ်တယ်။ အခုပြောခဲ့တာတွေကို ဝိညာဏဋ္ဌိတိ (၇) ပါးလို့ ခေါ်တယ်။ မှတ်မိကြရဲ့ လားကွယ်။

"မှတ်မိပါတယ်ဘုရား။ သတ္တဝါသ ဘုံကိုးဝဆိုတာကကောဘုရား"

အခုပြောခဲ့တဲ့ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ (၇) ပါးထဲမှာ ...

၈။အသက်ဝိညာဉ် လုံးဝမရှိဘဲ၊ ရုပ်ချည်းသာရှိတဲ့ အဘညသတ်ဗြဟ္မာဘုံနဲ့ ၊

၉။နေဝသညာနာသညာယတနဘုံကို ထည့်ပေါင်းရင် (၉) ဘုံမရဘူးလား။

"ရပါတယ်ဘုရား"

အဲဒီကိုးဘုံဟာ သတ္တဝါသ ဘုံကိုးဝဲဖြစ်တယ်။ ကိုင်း... သိချင်တာ
သိကြရပြီဖြစ်လို့ ပြန်ကြပေးဦးတော့ကွယ်"

ရဟန်းအမကြီး၏ မြေးမများ သည် လည်း
ရှိခိုးကန်တော့ပြီးပြန်သွားကြပါတော့သည်။ ။

★

ဘုရားကိုဆူနွမ်းလောင်း သိကောင်းဆရာ

ဘုရားကိုးဆူအကြောင်းသိကောင်းစရာ

ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြု၊ နားသ အလှူတော်မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်ထဲတွင် ဖြစ်သည် ။ ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် လူကြီးများ စုဝေးလျက် သံဃာစင်ပေါ်တွင် တရားဓမ္မများ ဆွေးနွေးနေကြသည် ။ သူတို့ ဆွေးနွေးနေကြ သည့်အကြောင်းအရာက လောကီမင်္ဂလာ (၁၂)ပါးအကြောင်းပင်ဖြစ်သည် ။ လူကြီးများ ယခုကဲ့သို့ စုဝေး၍ ဆွေးနွေးနေကြသည့်အခါ ပညာဗဟု သုတလိုလားကြသည့် လူငယ်လူရွယ်များကလည်း လိုအပ်တာဖြည်းဆည်းပေးရင်းနားထောင်နေကြသည် ။

မင်္ဂလာ (၁၂) ပါးအကြောင်းပြီးသွားသည် နှင့် တစ်ယောက်ကအကြောင်းအရာသစ်တစ်ရပ် ဆီသို့ ဦးတည်လာသည် ။

သူဦးတည်လိုက်သည့်အကြောင်းအရာက ဘုရားကိုးဆူအကြောင်းပင်ဖြစ်သည် ။

"ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ ဘုရားကိုးဆူ ပူဇော်ကြတဲ့ ဓလေ့ရှိတယ်ဗျ။ အဲဒီဘုရားကိုးဆူပူဇော် တာနဲ့ ပတ်သက်လို့ စာပေကျမ်းဂန်အထောက်အထားမရှိဆိုတာသိပါရစေ"

ထိုသူအမေးကို စကားပိုင်းထဲတွင် အသက်အကြီးဆုံးဖြစ်သကဲ့သို့ စာပေကျမ်းဂန်လည်း နှံ့စပ်သည့် လူပျံ့တော်ဘကြီးဖြိုးက ဖြေလိုက်သည် ။

"အင်း...ဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးပြောရမယ်ဆိုရင် ဘုရားကိုးဆူ

ဆိုတဲ့ ဝေါယာရကစပြီး ပြောရလိမ့်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဘုရားကိုးဆူလို့ သာ ခေါ်နေကြတာအမှန်က ဘုရားရှင်က တစ်ဆူတည်းဖြစ်ပြီး ရဟန္တာက ရှစ်ပါးပါနေတယ်။ အဓိကဖြစ်တဲ့ ဘုရားရှင်ကို အမှူးထားပြီးတော့ ဘုရားကိုးဆူလို့ ခေါ်နေကြတာပဲဖြစ်တယ်။"

"ဘယ်ကျမ်းဂန်က ဆင်းသက်ပြီး ဒီပူဇော်ဖြစ်ပေါ်လာတာလဲ ကိုကြီးဖြိုး။"

"စာပေကျမ်းဂန်အနေနဲ့ အထောက်အထားခိုင်ခိုင်မာမာဖော်ပြစရာ တော့မတွေ့လှဘူး။ အနီးစပ်ဆုံး သဲလွန်စကို ရှာကြည့်ရမယ်ဆိုရင် "ဓမ္မပဒ" က အာယုဝဗျနသတို့ သားဝတ္ထုကိုထုတ်ပြရလိမ့် မယ်။ ဇာတ်လမ်းအချုပ်ကတော့ ခုနစ်ရက်လောက်သာ အသက်ရှည်တော့မဲ့ သားဖြစ်သူအတွက် ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးဟာ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန္တာရှစ်ပါး (သို့) တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးကို ပင့်ပြီးခုနစ်ရက် တိတိ ပရိတ်တရားတော်မြတ်ကို နာယူခဲ့တဲ့ အတွက် အသက် (၁၂၀) အထိနေခဲ့ရကြောင်း တွေ့ရ တယ်။ ဒါပေမဲ့လို့ အဲဒီရဟန္တာမထေရ်မြတ်တွေရဲ့ ဘွဲ့တော်ကို ဓမ္မပဒမှာ ဖော်ပြထားဘူး။ အင်း...ဒီကနေဘုရားကိုးဆူပူဇော်ပွဲတွေမှာ တော့ ဘွဲ့တော်နဲ့ တကွနေရာတွေပါ အတိအကျတွေ့နေရ တယ်။"

"အဲဒီဘွဲ့တော်နဲ့ နေရာတွေကို ကျွန်တော်တို့ ဗဟု သုတအနေနဲ့ မှတ်ထားချင်လို့ ပြောပြပါလား ဘကြီးဖြိုးခင်ဗျာ"

လူရွယ်တစ်ဦးက ဝင်ရောက်မေးမြန်းလာခြင်းပင်။ ဘကြီးဖြိုးကလည်း မေးမြန်းလာသည့် လူရွယ်ကိုကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ ။

"အေးကွဲ့...မင်းတို့ လူငယ်လူရွယ်တွေ အခုလိုဘာသာရေးကို စိတ်ဝင်တစားရှိတာတွေ့လို့ ဝမ်းမြောက်မိတယ်။ မောင်ရင်လေးအမေးကို

ပြောရမယ်ဆိုရင် (၁) ဘုရားရှင်အလယ်ဗဟို၊ (၂) ရှင်သာရိပုတ္တရာတောင်အရပ်၊ (၃) ရှင်မဟာမောဂ္ဂလန်-မြောက်အရပ်၊ (၅) အရှင်အာနန္ဒာ-အနောက်အရပ်၊ (၆) အရှင်ရေဝတ-အရှေ့တောင်အရပ်၊ (၇) အရှင်ရာဟုလာ - အရှေ့မြောက်အရပ်၊ (၈) အရှင်ဥပါလိ-အနောက်တောင်အရပ်နဲ့ (၉) အရှင်ဂဝဗ္ဗတိ-အနောက်မြောက်အရပ်လို့ သတ်မှတ် စီစဉ်ထားခဲ့ကြတယ်"

"ဘယ်သူတွေကစီစဉ်ပြီးနေရာချထားခဲ့သလဲဘကြီးဖြိုး"

"ရှင်းရှင်းပြောရရင် လောကီဆရာတွေ နေရာချထားခဲ့တာပဲကွဲ့။ သမိုင်းအရပြောရရင် "ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင်ဘုရင့်နောင်" မင်းတရားကြီးလက်ထက်မှာ "ဇင်းမယ်" ကိုသိမ်းပြီးတော့ သားတော် "အနော်ရထာစော" ကို ဘုရင်ခန့်ထားခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်ဇင်းမယ်မှာ ဂြိုဟ်ကြီးကိုးလုံး ပူဇော်တဲ့ ဓလေ့က ခေတ်စားနေတယ်။ နက္ခတ်ဗေဒင်ရှုထောင့်က နေကြည့်ပြီး ပူဇော်ခဲ့ကြတဲ့ ဂြိုဟ်ကြီး ကိုးလုံးအစား ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ကိုက်ညီအောင်ဆိုပြီး ဘုရားကိုးဆူနဲ့ ပြောင်းလဲအစားထိုးပြီး ကိုးကွယ်ခဲ့ ကြတာပဲကွဲ့"

"ဪ...ဟုတ်ကဲ့၊ ဆက်ပြောပါဦးခင်ဗျာ"

"ဆက်ရရင်ဂြိုဟ်ကြီးကိုးလုံး ပူဇော်တဲ့ နေရာမှာ အရပ်သတ်မှတ်ချက်ရှိသလို ဘုရားကိုးဆူ ပူဇော်တဲ့ အခါကျတော့လည်း လောကအကြောင်း ဓမ္မအကြောင်းနဲ့ ကိုက်ညီရအောင် လောကီဆရာ တွေက နေရာချထားခဲ့ကြတာပါပဲ။ ဘုရားရှင်ဟာ အရှေ့ဘက်ကို မျက်နှာတော်မူပြီး သီတင်းသုံးလေ့ ရှိတဲ့ အတွက် လက်ယာရံရှင်သာရိပုတ္တရာက တောင်အရပ်၊ လက်ဝဲရံ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလန်က မြောက်အရပ်၊ သက်တော်ဝါတော် အကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ အရှင်ကောဏ္ဍည မထေရ်မြတ်ကြီးကျတော့ ဘုရားရှင်

နဲ့ တည့်တည့်အရှေ့အရပ်မှာ ထားခဲ့တယ်။ အလုပ်အကျွေးဖြစ်တဲ့ အရှင် အာနန္ဒာကိုတော့ ဘုရားရှင်ရဲ့ ကျောဘက်အနောက်အရပ်ကိုပေးလိုက် တယ်။ ဒါကဓမ္မကြောင်းနဲ့ နွယ်ပြီး နေရာပေး လိုက်တာပါပဲ"

"ကျန်တဲ့ လေးပါးကတော့ ဓမ္မကြောင်းနဲ့ နွယ်ပြီး နေရာချတာ မဟုတ်ဘူး လား"

" မဟုတ်ဘူး မောင်ရယ်၊ ဂြိုဟ်ကြီးရှစ်လုံးမှာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက် က ခြောက်နှစ်အနည်းဆုံး ဆိုတော့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နေရာဖြစ်တဲ့ အရှေ့မြောက်အရပ်မှာ အသက်အငယ်ဆုံးရဟန္တာဖြစ်တဲ့ အရှင်ရာဟု လာ နေရာချထားလိုက်တယ်။ တစ်ခါအရှင်ရေဝတဟာ ရှင်သာရိပုတ္တ ရာရဲ့ ညီငယ် ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ညီငယ်ဟာ အစ်ကိုကြီးရဲ့ နားမှာ နေ သင့်တယ်လို့ သတ်မှတ်ပြီးတော့ အရှေ့တောင်အရပ်ကိုပေးလိုက်တယ်။ တစ်ခါစနေဂြိုဟ်ဟာ လောကီအလိုအရ တရားဆုံးဖြတ်တဲ့ အမတ်ကြီးဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်တဲ့ ။

ဒါကြောင့် ဝိနည်းအရာမှာ ဧတဒဂ်ရတဲ့ အရှင်ဥပါလိကို အနောက် တောင်အရပ်ကို အပိုင်စား ပေးလိုက်ကြပြန်တယ်။ အရှင်ဂဝမ္မတိကိုအ နောက်မြောက်အရပ်မှာ နေရာချထားတာကတော့ သဒ္ဓါကျမ်းအလိုအရ ပဲကွဲ့။ ဂဝမ္မတိဆိုတာ နွားတို့ ရဲ့ အရှင်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ ဂေါဆိုတဲ့ ပါဠိနဲ့ "ပသု" ဆိုတဲ့ ပါဠိကနွားလို့ အနက်ရတယ်။

ပသု - ဆိုတဲ့ ပါဠိကို နွားလို့ လည်း အနက်ပြန်နိုင်သလို ရာဟု ဂြိုဟ် ကိုလည်း ဟောနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဂဝမ္မတိဆိုတာ နွားတို့ ရဲ့ အရှင်၊ ဒါ မှ မဟုတ်ရာဟု ဂြိုဟ်ရဲ့ အရှင်လို့ လည်း ဆိုနိုင်တယ်။ အဲဒါနဲ့ ပဲ ရာဟု ထောင့်ဖြစ်တဲ့ အနောက်မြောက်အရပ်ကို အရှင်ဂဝမ္မတိမထေရ်ကို နေ ရာချထားခဲ့ကြတယ်။ အမှန်ပြောပြရင် ဘုရားကိုးဆူပူဇော်ပွဲဆိုတာ ကျ

မီးဂန်အလိုထက် လောကီအလိုကိုလိုက်ပြီး ပူဇော်ကြတဲ့ ပွဲလို့ မှတ်ထား
လေတော့ မောင်ရင်ရေ"

ဘုရားကိုးဆူအကြောင်းဆွေးနွေးပွဲကား ဤမျှနှင့်ပင်နိဂုံးချုပ်ခဲ့ပါ
တော့သည်။ ။

*

ယုဂ်နိက္ခာ . . . ခွဲနိက္ခာ

ခြေတော်ရာနှင့် ... ဒေါနပုဏ္ဏား

မန်းရွှေစက်တော်မှ ဘုရားဖူးပြန်လာခဲ့ကြသည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးစာ ရေးသူထံသို့ ရောက်လာခဲ့ သည်။ ဘုရားဖူးပြန်လက်ဆောင်အနေနှင့် ဘုရားကပုံတော်မှန်ပန်းချီနှင့် ခြေတော်ရာအုတ်ခွက်တို့ ကို ပေးပြီးနောက် မေးမြန်းလာသည်။

"ဘုရားရှင်ဟာ ခြေတော်ရာသုံးဆူချတော်မူခဲ့တယ်လို့ သိရတယ်။ အထက်၊ အောက်စက်တော် ရာမှာ နှစ်ဆူချထားခဲ့ပြီး ကျန်တဲ့ တစ်ဆူက ဘယ်မှာ ချထားတာလဲ ကိုယ့်ဆရာ"

"ပထမဆုံးခြေတော်ရာတစ်ဆူကို သီရိလင်္ကာကျွန်း "သမန္တကုဋေ" ခေါ် "တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ "မဏိအင်္ဂုက နဂါးမင်း" တောင်းပန်တဲ့ အတွက် ချတော်မူခဲ့တယ်။ အထက်၊ အောက် စက်တော်ရာနှစ်ဆူနဲ့ ဆို ခြေတော်ရာသုံးဆူကို ဝေနေယျသတ္တဝါတွေ ကိုးကွယ်ဖို့ အတွက် ချတော်မူခဲ့ပါတယ်။ အချို့ဆရာတွေကတော့ "ဇဗ္ဗုမှ ဒွေး၊ ယာမှ ဇ" လို့ မှတ်သားပြီး ယာမာနတ်ပြည်မှ တစ်ဆူရှိတဲ့ အကြောင်းပြောကြသေးတယ်။ ဒီစကားဟာ ကျမ်းဂန်ထွက်မဟုတ်လို့ မခိုင်လုံဘူးလို့ ပြော ကြတယ်"

"ကိုယ့်ဆရာကို မေးရဦးမယ်။ ထင်ရှားတဲ့ ခြေတော်ရာ သုံးဆူအပြင် ဒီပြင်နေရာတွေမှာ ကော ခြေတော်ရာချခဲ့တာ ရှိသေးသလား။ ခဏပဲဖြစ်ဖြစ် ခြေတော်ရာချခဲ့တာမျိုးစာပေထဲမှာ မတွေ့မိဘူး လားဗျ"

"ခင်ဗျားအမေးကိုပြောရရင် သတ္တဝါဝေနေယျတစ်စုံတစ်ယောက်ကို

ချွတ်တော်မူချင်တဲ့ အတွက် ဘုရားမှန်းသိစေလိုတဲ့ အတွက် ခြေတော် ရာချခဲ့တာတွေရှိပါတယ်"

"နေပါဦး....ဘုရားရှင်ကြွတော်မူတဲ့ အခါ ဘာကြောင့်ခြေတော်ရာမ ထင်သလဲ ကိုယ့်ဆရာ"

"ဘုရားရှင်ရဲ့ ခြေတော်ရာ မထင်ခြင်းအကြောင်းသုံးပါးရှိတယ်လို့ သိရတယ်။ ဘာတွေလဲ ဆိုတော့ (၁) ခြေတော်ရာနူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းတဲ့ ။ နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ အတွက် ခြေရာမထင်တာပါပဲ။ (၂) ခွန်အားဗလကြီး မားတော်မူခြင်းကြောင့် ခြေရာမထင်ဘူးတဲ့ ။ ခွန်အားကြီးတဲ့ သိန္ဓောမြင်း ပဒုမ္မာ ကြာရွက်အပေါ် ပေါ့ပေါ့လေးနင်းပြီး လျင်လျင်မြန်မြန်သွားသလို ဘုရားရှင်ဟာလည်း ကိုယ်တော်မြတ်ရဲ့ ခွန်အားနဲ့ ပဲ ကိုယ်တော်ကို သယ်ဆောင်သွားတဲ့ အတွက် ခြေရာမထင်တာပါပဲ။ (၃) သတ္တဝါတွေကို ချီးမြှောက်ချင်တဲ့ အတွက်ကြောင့်လည်း ခြေရာတော်မထင်ပါဘူးတဲ့ ။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ခြေတော်ရာဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအတွက် ပါဒစေတီတော်မြတ်ပဲဖြစ်တယ်။ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူ တိုင်း ခြေရာတော်ထင်နေမယ်ဆိုရင် စေတီထိုက်တဲ့ အတွက် ဘယ်သူမှ နင်းဝံ့ကြမှာ မဟုတ်ဘူး ။ အဲဒါကြောင့် ခြေရာတော်မထင်တာပါပဲဗျာ"

"ထင်တဲ့ ခြေရာတော်တွေထဲက အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောပြစမ်းပါ ကိုယ့်ဆရာ"

"ခင်ဗျား ဒေါနပုဏ္ဏားဆိုတာ ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား"

"ဟို...ခါတ်တော်ဝေတဲ့ ပုဏ္ဏားကြီးကို ပြောတာလား"

"ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီဒေါနပုဏ္ဏားကြီးဟာ ဗေဒင်သုံးပုံကို တတ်မြောက်ပြီး တပည့်ငါးရာကို သင်ကြားပေးခဲ့တယ်။ အဲဒီခေတ်က မင်းတွေ၊ သူဌေးသူကြွယ်တွေဟာ အများအားဖြင့် ဒေါနပုဏ္ဏား ကြီးရဲ့

တပည့်တွေပဲဖြစ်တယ်။ တစ်နေ့ ပုဏ္ဏားကြီးဟာ တပည့်ငါးရာနဲ့ ခရီးထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဉာဏ်တော်ထဲမှာ လည်း ပုဏ္ဏားကြီး အနာဂါမ်ဖြစ်မှာ ကို မြင်တော်မူတယ်။ ရှစ်ပြည်ထောင်မင်းတွေ ဓါတ်တော်လုတဲ့ အခါ ဓါတ်တော်ဝေတဲ့ သူဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ မြင်တော်မူတဲ့ အတွက် ပုဏ္ဏားကြီးမြင်အောင် ခြေတော်ရာချပြီး သစ်ပင်ရင်းမှာ ထိုင်တော်မူနေခဲ့တယ်။"

"စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလိုက်တာ။ ဆက်ပြောပါဦး ကိုယ့်ဆရာ

"ပုဏ္ဏားကြီးကလည်း ခြေတော်ရာကို မြင်တာနဲ့ တပည့်တွေကိုပြောလိုက်တယ်။ အမောင်တို့ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှပါပေရဲ့ ။ မဖြစ်စဖူး အဖြစ်ထူးလှပါပေရဲ့ ။ အကန့်အကွက်တစ်ထောင်နဲ့ တန်ဆာ ဆင်ထားတဲ့ စကြာရတနာပုံတော်နဲ့ အတူ (၁၀၈) ပါးအရေးအသားတွေပါဝင်တဲ့ ဒီခြေရာရှင်ဟာ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ထူးဆန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲဖြစ်ရမယ်။ လာ...လာ...လိုက်ကြည့်ကြရအောင်။

ဒေါနပုဏ္ဏားကြီးလည်း ပြောဆိုပြီးတာနဲ့ တပည့်တွေရဲ့ ခြေတော်ရာနောက်ကို လိုက်ခဲ့ကြ တယ်။ မကြာခင် သစ်ပင်ရင်းမှာ ထိုင်တော်မူပြီး သမာပတ်ဝင်စားနေတဲ့ ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်ကြရ တယ်။ ပုဏ္ဏားကြီးက ဘုရားရှင်ကို လူသားရှင်ကို လူသားစစ်စစ်လို့ မထင်တဲ့ အတွက် အခုလို မေးမြန်းခဲ့တယ်။

"အို...အရှင်၊ အရှင်ဟာ တန်ခိုးကြီးတဲ့ နတ်မင်းလား။"

"ပုဏ္ဏား..ငါကား နတ်မင်းမဟုတ်ချေ"

"နတ်မဟုတ်ရင်ဘီလူးမင်းလား"

"ဘီလူးလည်း မဟုတ်ချေ"

"ဘီလူးမဟုတ်ရင်လူသားများ လား"

"ငါဟာ လူသားလဲ မဟုတ်ဘူး "

"ဒါဆိုရင် အရှင်ဟာဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲဆိုတာ သိပါရစေ"၏

"ပုဏ္ဏား...အာသဝေါတရားကို မပယ်သတ်ရသေးတဲ့ လူတွေဟာ သင်ပြောသလို နတ်၊ ဘီလူး၊ လူ စတာတွေဖြစ်နိုင်တယ်။ ငါကား အာသဝေါတရားကို ပယ်ခဲ့ပြီးပြီ။ ဒါကြောင့် ငါ့ကို ဗုဒ္ဓလို့ မှတ်ထားပါ။

အဲဒီနောက်မှာ တော့ ဗြဟ္မာဝါဒကို စွန့်လွှတ်ပြီး သစ္စာလေးပါးတရားကို နာကြားရတဲ့ ပုဏ္ဏားကြီးအနာဂါမ်တည်ခဲ့တယ်။ ဒါဟာ ခဏဖူးမြော်ရတဲ့ ခြေရာတော်ကို အကြောင်းပြုပြီး အကျိုးထူးကို ခံစားရတဲ့ အဖြစ်အပျက်ပါပဲဗျာ"

"ကျေးဇူးပါပဲ ကိုယ့်ဆရာရယ်။ စက်တော်ရာဘုရားဖူးက အပြန်ခြေတော်ရာနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး သိခွင့်ရတဲ့ အတွက် အကျိုးရှိလိုက်ပါဘိဗျာ"

ဘုရားဖူးအပြန် မိတ်ဆွေလည်း စာရေးသူကို နှုတ်ဆက်၍ ပြန်သွားပါလေတော့သည် ။

★